

Tragikomična igra u jednom činu, s ključem*

SCENA

Manja dvorana s niskom pozornicom. Pred pozornicom složeni stolovi s bijelim stolnjacima i jeftinim vazama s karanfilima. Za stolovima sjede svi navedeni, osim Golenka i ruskog zbora.

U kutu prostorije tri stola s prigodnim kanape sendvičima i raznim pićima. Ukrug dvorane na zidovima vise panoi s izbljedjelim isječcima iz novina i fotografijama kad je JBT posjetio Samobor. Iznad pozornice dominira službena zastava i grb Republike Hrvatske.

****Ključ je da se sve tako dogodilo 10. listopada 2014. godine.***

SLIKA PRVA

U dvoranu ulaze i sjedaju u gledalište svi osim Golenka i zbora (koji se još ne vidi).

Andrija i Leonardo sjedaju u zadnji red, zajedno za stol. Dogovaraju se.

A: Ja bum poludil! Daj vidi ovo, pa ko da sam u vremeplovu! Još samo da se Šuvar pojavi...

L: Samo mirno, prosim te, kak smo se dogovorili. Nikako nas ne smiju skužiti do kraja. Radi sve kaj i oni.

Gle, netko dolazi!

U dvoranu ulazi Golenko, pozdravlja rukovanjem pojedince iz publike. Pozdravlja SDP-ovca u prvom redu, odlazi do zadnjeg reda.

G: Zdravo drugovi!

L: Zdravo i živo! Baš mi je drago kaj vas opet vidim. Kak ste?

G: Fala dobro, po starački. A penzija mala. Vi'te, stalno moram biti tu u gradu, ni vikendice si nisam zaslužil kroz čitav život. A ovi danas prek noći Kulmerove dvore zidaju, bagra!

Aaa, gde smo se ono nas dva sreli?

L: Kaj se ne sjećate?! Ak se ne sjetite do kraja bum vas podsjetil.

G: Da, da...starost. Moram ići, sad bu počelo. Zdravo!

Odlazi do pozornice i počinje s najavom.

SLIKA DRUGA

G: Drugarice i drugovi, čast mi je pozdraviti vas na ovoj javnoj tribini Društva Josip Broz Tito - Samobor i Udruge antifašističkih boraca i antifašista Grada Samobora! Pozdravljam druga iz SDP-a Samobor, pozdravljam drugove otraga, pozdravljam ove mlade koji su naša budućnost! No, prije nego nastavim, pozdravimo domovinu himnom!

Svi ustaju, neki jedva, pridržavaju ih njihovi susjedi ili se podštapaju.

Zvučnik zaškripi i dvoranom se, trećinu preglasno, prolomi himna davno propale SFRJ:

„Hej Slaveni jošte žiiiiiii duh našiiiiih djedovaaaaa...“

A: Isuse Bože, ustal sam se na ovo?!

L: Ne rise, stoj i miruj, kak smo se dogovorili.

A: Jel se tu ruka stavi na srce dok je himna?

L: Mučki provokatore, hahah!

G: Sad ćemo se minutom šutnje sjetiti svih drugova koji su pali u Narodnooslobodilačkom ratu i kontrarevoluciji.

Neka im je vječna slava!

SVI: Slava im!

G: Sad kad ste se se udobno smjestili, započet ćemo s programom. Na početku kulturnoumjetnički. Pozdravimo ruski ženski zbor kojeg će voditi drugarica Nataša iz Ruske ambasade u Zagrebu!

U dvoranu ulazi zbor i penju se na pozornicu. Svi veselo plješču, a L. i a nakon kratkog iznenađenja plješču frenetično i smiju se gotovo do suza.

Zborovoditeljica Nataša na hrvatskom s ruskim naglaskom pozdravlja prisutne i najavljuje pet ruskih tradicionalnih pjesama: Kaćuša, Tamnaja noć, Vot soldatji idut, Po dolinam i po begorvjam, Kalinka.

Zbor pjeva, svi veseli, cupkaju štapovima, plješču, njišu se u ritmu, neke žene pjevaju, opće veselje i sjeta u očima. Dvojica u zadnjem redu isto.